

გამოდის ყოველ-დღე მუშაბათს ბარდა.

განცხადება მოდება ქათულის, მუსულის და სხვა ენება
ფედა.

დილით ადრე რაღაცა გრიალმა გამოგვაღვიძა. ეს არ იყო პატარა თოვის ხმა. ეს იყო დიდი ზარბაზნის ხმა. ზარბაზნებს ისერიან დილით, რომ ყველანი თავის ღროზვად მოეშადნენ და წავიდნენ ტეატრში. რვა საათზედ წარმოდგენა იწყობა, მაგრამ მე დამჩემი ამხანაგი შვიდ საათზედ თეატრში ვიყავით. თეატრი სულ საესე იყო. დავიჭირეთ ჩვენი ადგილები და უცდილით, მანამ რვა საათი შესრულდებოდა. — თეატრი ნახევრად დასურულია, ნახევრათ ახლილი; ყველა ჰხედავს ლურჯ ცასა მშვენიერ გორებს, ყველა სუნთქავს ამ თეატრში სუფთა გორების ჰაერს. მესამე კლასის ადგილები, სკინის ახლო ახლი

ზოგ-ზოგი ინგლისელები ამბობენ
და ბეჭდავენ კიდევ, რომ როგორც
თავდაპირველათ ისე ეხლა მაგ წარ-
მოდგენაებს აქვთ საფუძვლათ სპეკუ-
ლაციური ანგარიში, რომელიც ნემ-
ცებს საზოგადოთ სისხლში აქვთ გამჯ-
დარიო. ეს მიზეზი არ არის მისაღები.
ბევრ ხალხს დაუწყია თავისი ტეატ-
რალური წარმოდგენები ამ გვარი
სამღეთო საგნებიდან, მაგალითებრ
ამათ (ნემცების) მეზობლებს—ფრან-
ცუზებს. როგორც ვიცით რუსებსაცა
ჰქონდათ ჩვეულება წარმოდგინათ
ხალხის წინ სამღეთო ისტორიიდან
ამოღებული მოქმედებები მაგალ.
ესრეთ წოდებული წარმოდგენა: „Хал-
дейские отроки въ пещи вавилонской“
და სხვ. რა დაუშავებიათ მაშნემცებს,
რომ წინაპირველათ ამათ, როგორც
სხვა ხალხს, მარტო თავის სარწმუ-
ნოებრივი გრძნობის დაკმაყოფილები
სათვის ეს წარმოდგენა შემოუღლიათ?
და თუ აქამდისინ ეს ჩვეულება დარჩა,
არც ეს არის ჩემის აზრით ძნელი
ასახსნელი. სამხრეთის ბერმანია იყო
და არის კატოლიკობის ბუდე. თუ
რა დიდი გავლენა ჰქონიათ უწინ
იეზუიტებს და რა ნაირათ შეუხორ-
ცებიათ ამათთვის კატოლიკობა მე-
ცხედავ იქიდან, რომ აქაურ დაბალ

ხანებში თან-და-თან ვარდებოდა, ასე რომ ეხლა უკოლ-მეილო მეჩუქურ-თმესაც უჭირს თავის ჩინებას.

* *

ერთმა სარწმუნო პირმა გვაცნობა, რომ გუშინ დილას საღამოს ცხრა საათზე მთელი სისხლი სასწავ-ლებლის მეხუთე კლასის შაგირდს თ. მერაბ ანდრონიკოვს თავი მოუკ-ლავს რევოლვრით. ბარდაცვლებულს წერილი დაუტოვებია, რომელშიც თავის მოკვლის მიზეზად ეგზამენში ჩაჭრა გამოყავს.

* *

გუშინ-წინ, 8 სექტემბერს, ერთი ვილატ ყმაწვილი კაცი შევიდა ვარა-ნოვის ქველის პირ-და-პირ ერთ მეწ-ერიმალესთან და რევოლვრით თავი მოიკლა.

„დროშის“ კორესპონდენცია

ოზურგეთი, 4 სექტემბერს. რაც უწყობდა ამ ჟამად ჩვენს ოზურგე-თის მაზრაში ხდება ამის მაგალითი არ ნახულა ჯერ არამც თუ ბურიაში, არამედ არც ახლად დაკავებულს ქვეყ-ნებში.

საზღვრის მოშლის შემდეგ ჩვენ გვეგონა, თუ ქობულეთლები და ჩვენ ერთს ფარგალში ვიქნებოდით, და ამიტომაც მშვიდობიანობის დამ-ყარებას და ამ საშინელი ქურდობისა და ღლეტა-ცარცის მოსპობას ველო-დით. მაგრამ შენი მტერია რაც ამ ყოველი კეთილი კაცისათვის სასურ-ველს და სანატრელს მოლოდინს ვერ მოგვსწარით. ბრასოდეს არ ყოფილა გურიაში ამდენი ავაზაკობა, რამდე-ნიც ეხლა ხდება: დღე არ გაივლის

ან კაცის კვლა არ მოხდეს, ან ცარ-ცვა, ან მიძიმეთ დაჭრილობა და ან მთელი ოჯახობის მტერობით გა-დაწვა. შორს არ წავალ, მხოლოდ რამდენიმე ავაზაკობას მოვიხსენიებ, რომელნიც ამ ორს დღეში მოხდა ჩვენს მიდამოში. ერთს ავაზაკობის-შვილს—თაყაიშვილს საღამოს რვა საათზედ შეუბრუნდა სახლში, ორჯერ დამბაჩა თუ თოფი ესროლეს, მოკ-ლეს და წავიდნენ ისე რომ არავითარ წიგნითა და მათ სახლიდან არ წაუღიათ. შთუოდ შურისათვის მოკ-ლეს ანუ მოაკვლევინა ვინმე.

მღვდელი ძალანდარიშვილი გადა-წვეს ოჯახობით ისე, რომ მხოლოდ სიმინდის ნალია გადაარჩინა და სახ-ლი, ბედელი და სხვა რამეები მიუხ-მარებლად დაეწვა. მინ ქნა, ან რის-თვის? შთუოდ ვინმესთან რამე უბ-რალაო საქმეზე უკმაყოფილება მოუ-ვიდა და სამაგიერო შური ამით უძი-ეს.

ამ დღეებშივე მიუხდნენ დღისით ოჯახში ბ. სენაკის მაზრის უფროსს, რომელსაც მამული და ოჯახობა შე-მოკმედში აქვს, უბრალო საქმეზედ დაუტყრეს მოსამსახურე ბიჭი და შემ-დეგ რამდენიმე დღისა წაუკიდეს ცეც-ლი იმისივე მარანს და გადაუწვეს.

ამ ნაირი ავაზაკობა და არეულ-და-რეულობა ბურიაში, აგერ ოთხმოც-და-თუთხმეტი წლის კაცი ვარ და არ მახსოვს არც „ბუნტობის“ დროს და არც განსვენებულის მამია ბური-ელის ბატონობის დროს.

დასასრულს ვიტყვი, რომ თუ მთავ-რობამ ამ გვარ ავაზაკურ მოქმედე-ბას ამის უფრო ყურადღება არ მიაქ-ცია, შენი მტერია, ჩვენ ცხოვრება არ შეგვეძლება: დღიან-ღამიანა სახლს ვინ უყარაულებს, ბატონო?

გ. თ. თაყაიშვილი.

ხალხს აციებს, თუ პროტესტანტის სახელი გაიგონა. არ არის საკვირვე-ლი, რომ ამ ხალხის ჩვეულებამ კა-ტოლიკების ღვდლებს ხელში, რომ-ლებიც ხელს უწყობენ ამისთანა ცე-რემონიებს, წინ წაიწია და არ იკლო.

სასაცილო იქმნებოდა, რომ წარ-მოდგენელებს სახეში ჰქონდათ ამ წარმოდგენით უჩველად ხალხს (და-ბალს თუ მაღალს), რომ ძრისტე არის ძე ღვთისა. იოსებ მაიერი(ძრის-ტეს როლის წარმომდგენელი) არც მომკვდრა, არც ამდგარა, არც მარი-ამისაგან უმამოთ დაბადებულა. მაგ-რამ ი. ძრისტეს კაცობრივი, იმის ზნეობითი ბუნებაც შესანიშნავია და ყველა განათლებული კაცისათვის და-საფიქრებელი საგანია.

მანა, როგორც კაცმა, არ გამოიხ-სნა ი. ძრისტემ კაცის გული გაქვა-ვებისაგან და უგრძნობლობისაგან? მანა ი. ძრისტემ, როგორც კაცმა, არ უჩვენა მაგალითი კაცობრიობითი სიყვარულისა, განა ეს სიყვარული კაცობრიობისადმი საკმაოდ არ დაამ-ტკიცა თავის ჯვარ-ცმით, რომელზე-დაც კიდევ მაინც ენანებოდა თავის მკვლელები და მამას სთხოვდა: „აპა-ტივე, არ იციან რასა შერებთან?“ მა-ნა ი. ძრისტემ, როგორც კაცმა, არ

გვიჩვენა მაგალითი დაუღლელო მოქ-მედებისა კაცობრიობის წინ-წყაენე-ბისა, განა არ გვიჩვენა მაგალითით, რომ ხმლით არ შეიძლება კაცობრი-ობის სიბრძნეიდგან გამოხსნა და იმის გულის მოგება, არამედ სწავლით და ტკიბილის გულით? (მოიგონეთ რა უთხრა ძრისტემ პეტრეს, როცა მას დანა გამოსტაცა, რომლითაც პეტრემ ჯარის კაცს ყური მოაჭრა). მანა ი. ძრისტემ, როგორც კაცმა, არ მისცა კაცობრიობას ზნეობითი კანონები, რომლებზედაც ეხლანდელი ჩვენი ცხოვრება ძალზედ არის დაშორებუ-ლი? ეს კითხვები ეძვრება კაცს გულ-ში, როდესაც ის უტკერის წარმოდ-გენას და რაღაც თანაგრძნობას უც-ხადებს იოსებ მაიერს- გეგონებათ თითონ მაიერი ასრულებს თავის ცხოვრებაში იმას, რასაც ის სცენაზე გვიჩვენებს. მართლაც-და თუ შექ-სპირის შეილოკი, რომელსაც ისე სწყურია და უნდა თავის მოვალეს სისხლის დაღვრა, როგორც მწყურ-ვალს უდაბნოში წყლის დაღვრა, ჩვენში საძაგელ აზრებსა სძრავს, გე-ჯავრებს საზოგადოთ სისხლის მსმე-ლებს, რათ არ დასძრავს ჩვენში თა-ნაგრძნობას და სიყვარულს ის კაცი, რომელიც კაცობრიობის კეთილისა-

წერილი რედაქტორთან

ბ. რედაქტორო, „დროშის“ 189 ნომერში ბ. წერეთელმა განახლა თავისი მივიწყებული და მახვილ-გო-ნებიანი „სხელ-ცხელი ამბები“. მიქვენ წარმოიდგენთ, თუ ჩვენ, მკითხველთა, რა მოუთმენელათ გადვიტებთ მისი ფელტონი, მაგრამ, ეგების, ის კი ვერ წარმოიდგინოთ რა შთაბეჭდილება დასტოვა ჩვენში ამ ფელტონის წა-კითხვამ.

რას თხოულობს და რა უნდა სთქვას ავტორმა? ბატონი ბ. წერე-თელი იწყებს და აბოლოვებს თავის ფელტონს ქალბით. „წეჩქ მოხდი-ლი ქალები ბაირალით აღარ გვიდგა-ნან რამშიაო!“ ძარგი და პატიოსანი, მაგრამ ეს კი დავიწყებია ეთქვა, რა ომში უნდა წარუძღოდნენ, სად და ვისთან იბრძვიან? თუ გულში რამ უძვეთ იმ გმირებს, რომელნიც ჰქო-ნია მხედველობაში ავტორს, ეგ არ ვიცით! ბულში მომღერალ კაცს ძე-ლია ბანი მისცე. საქმით კი არა-ვითარი ბრძოლა არ უჩვენებიათ ქალებისთვის, და იმას კი გვაყვებდნენ რათ უკუდგებოთ!

„ჩარბი უკუღმა დატრიალდა, ხალ-ხი გამოიცვალაო.“ სრულიად ვეთანხ-მები ამაზედ ავტორს! მაგრამ ნუ ავიწყდება ის, რომ, თუ ქალები არა ჰგვანან იმნეტარ დედებს, რომელნიც ლეჩქ გაფრთხილებულნი ფარვანასავით თავს დასტრიალებდნენ და წინ უძღ-ვებოდნენ ჩვენ მამა-პაპათ რაზმს — არც კაცები გვანან იმ განთქმულთ, დასანანებულთ და ძვირფასთა გმირებს, რომელნიც მამულისთვის თავ განწი-რული იბრძოდნენ!!

რათ ლაპარაკობს ავტორი იმ ქალებ-

ზედ, რომელთაც იშვიათად შეხვდებით, რომელთაც სძაგდეს თავიანთი დედ-ენა?! რათ აუღია იმას მაგალითად იმის-თანები, რომელნიც, როგორც მეტი ნაწილი კაცებისა, ისე სტკეპნიან ბულვარს?!

ჩვენ ქვეყანაში განა ქალი აღარ იზოგება იმათ მეტი, რომელნიც ჰყო-ლია მხედველობაში ავტორს?! აბა დააკვირდით, თუ არ არიან იმისთა-ნანი, რომლებიც ინახავენ თავიანთ ჯაფით უფარვის მამებს და ძმებს, და-ულალავთ შრომობენ თავიანთ ოჯა-ხისთვის; სიამოვნებითაც შესწირავენ სიცოცხლეს თავის საყვარელ მამულს თუ საჭიროება მოითხოვს და ერთ-გული წინამძღოლი ეყოლებათ?

ლოდი, ვილატ ახალი აქტიორი, გამხდარა ხშირათ წამოსაყვედრებელი საგანი თქვენის თანამშრომლებისა. მე ეს მიკვირს, რათ იმეორებს ბ. წერე-თელი იმას, რაც დიდი ხანია რამდენ-ჯერმე გაგვავიანა ერთმა იმათგანმა! რით ვერ შეგვატყობინეს, რომ ვი-ლატ ლოდი მოსწონს ქალებს?! თუ ლამაზია, რასაკვირველია! ყოველი კარგი სასიამოვნო საჩანავია, რო-გორც კაცისთვის ისე ქალისთვისაც...

მე არ ვიტყვი, რომ ფელტონი ბ. წერეთლისა სულ ურიგო იყო, მხოლოდ ამაზედ არ დაფიქრებულა, რომ მართა ქალები არ არიან ცუდ-ნი იმ შემთხვევაში, რომელშიაც კა-ცები უარესნი არიან და რომელსაც ავტორი ქალებს სწამებს!.. ამას თა-მამად ვიტყვი, თუ ქალები არ ვარგა-ნან, იმაშიაც კაცები არიან დამნაშა-ვენი. ბევრი რიგი მიზეზი მაქვს, რომ ვიფიქრო ასე; ახსნას საჭიროდ არ ვრაცხ, რადგანაც, თუ მეტის-მეტი ჯიუტობა არ მოუყა, როგორც მკით-

ყო რა გრძნობები იმალებოდნენ იმ ქალების გულში, რომლებსაც ეჭი-რაც ხელსახოცები და ცრემლებს იწ-მენდნენ (ერთი ამათგანი სწორეთ ჩემს უკან დაეინახე, როდესაც მოვი-ხედე შესატყობლად, თუ ამ მტირა-ლი ქალების რიცხვი დიდია). — მრ-თის სიტყვით თუ თეატრის ის მნიშ-ვნელობა აქვს, რომ ცხადია და გარ-კვეთით დაგვანახოს ჩვენი ცხოვრების ან საზოგადოთ კაცობრიობის ცხოვ-რობის ცუდი და კარგი მხარეები, კე-ლი და მორატი, ბიძართოს ჩვენი გული კეთილისადმი და დასძრას ჩვენში შეგვარება ბოროტებისადმი, — ამ წარმოდგენასაც აქვს თავის აღ-გილი სცენაზედ და არ არის ცუდი ჩვეულება. მქვს საათზე გათავდა თე-ატრი და ხალხი დაიფანტა დაფიქრე-ბული.

შ. ისაკიძე.

მაუნსენი, 2 ჯგვისტოს.

(გაგრძელება)

ხვედს ისე ავტორს, — დამეთანხმებიან ამაზედ!.. ზუღით ესწუხვარ, რომ ჩვენი ნიჭიერი მწერალი, ბატ. ა. წერეთელი, არის მოკლილი ლოდით და ქალების უსაფუძვლო ლანდებით.

ქართული ქალი.

უცხოეთი

წმინდი ამბები: ზემოთ ტელეგრაფებში წაიკითხავდით, რომ ჭრეისინეს სამინისტრო დაშლილა და რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბრევის მიუწვევია ჭრეის ახალი სამინისტროის შესადგენად.

ჭრეისინეს დაცემის მიზეზი იყო ის დეკლარაცია, რომელზედაც, როგორც ჩვენს მკითხველთ უკვე მოხსენდათ, სამღვდლოთ კონგრეგაციებმა და ჭრეისინემ ხელი მოაწერეს და რომლითაც კონგრეგაციები აღიარებდნენ რესპუბლიკის მმართველობას და ხელს იღებდნენ პოლიტიკად. ამის შემდეგ ეს კონგრეგაციები ნება-დართულად უნდა ჩათვლილი იყვნენ.

ეს შეთანხმება ჭრეისინეს და კონგრეგაციებისა შორის უნდა გამოვიდეს, და ამის გამო შამბეტის გაზეთის *République Française* და ჭრეისინეს *Temps*-ში გაცხადებული პოლემიკა გაიმართა. ამ ნაირად აღრე უგულოთადესი მეგობრები შამბეტა და ჭრეისინე ზემოხსენებული საქმის გამო ერთმანეთს გაუღებდნენ. ძლევა, რასაკვირველია; შამბეტს დარჩა, და პარლამენტალურის ჩვეულებისა მებრ, ჭრეისინე და მისი მინისტრები სამსახურიდან გამოვიდნენ.

ამ საქმის ამ ნაირ შედეგით ერთხელ კიდევ უნდა მტკიცდება, რომ შამბეტა ეხლა ყოვლად შემძლებელია საფრანგეთში...

ბაზ. *Standard*-ს აცნობებენ ბუკურეშტიდან, რომ მომავალს ოკტომბერს ბოლგარია აპირებს თავის დამოუკიდებლობის გამოცხადებას.

შსხოეთის გაზეთების სიტყვით ავსტრიის იმპერატორის მოგზაურობა ბალიციაში რუსეთის წინააღმდეგ დემონსტრაციით უნდა ჩაითვალოს. მათის აზრით, რუსეთის ქვეშევრდომთ პოლიაკთა ყოფა-ცხოვრების შედარება ავსტრიის პოლიაკების ყოფა-ცხოვრებასთან, თვალსაჩინოდ გამოაჩენს რომ უკანასკნელნი ბევრად უფრო კარგს მდგომარეობაში არიან ვიდრე პირველნი და ამ ნაირად, რუსეთის პოლიაკების თანაგრძნობა ავსტრიისკენ დარჩება.

განცხადებანი

რესტორანს

შპეიცარიუმი

ბოლოვინის პროსპექტზე თ. მუხ-

რანსკის სახლებში 10-ს სექტემბერს, ოთხშაბათს, იქნება **მუშისაპალური** საღამო, ხოლო სამხედრო მუზიკისა, იწყება საღამოს 7 საათზედ.

ინგლისის მაღაზია

Maison de confiance

შეადარეთ ჩვენი ნაი—1 შ. 10 კ. მოსკოვის ნაი—1 შ. 40 კ.

— — — 1—20	— — 1—60
— — — 1—40	— — 1—80
— — — 1—60	— — 2—
— — — 1—80	— — 2—50
საუკეთესო—2—	— — 3—

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, კრაუტები, ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, დანები, კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქაღალდი, შოკოლადი, კაკაო, კანფები, მურამები, მაგნეზია, უნაგირები, კლიონკა, წინდები—კაცისა და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოში, კალენკორი—სულ ყველაფერი 25-დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-დამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გამოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არღის. (100—22)

პატენტირანი ზმობები

თმებისათვის 1 შ. 50-დამ და ცხენებისათვის 1 შ. 75-დამ; ყვავილები სახურავებით 2 მანეთიდან; საძმევე 30 კაპ.; რუბეკი 5 კ.-დამ; ფილტრები (წყლის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და გედრება 1 მან-დამ; თეფშები 2 მ-დამ ინიდუჟი; შოკოლადის კანფეტები 20 კ-დამ თითო ყუთი და სხვ. ინგლისურს მაღაზიაში.

(100—48)

სამზღვარ-გარეთის ყოველ-გვარ საგანსა სახლებთან ზირადად ნაცნობობამ და ზირადადის კავშირის ქონებამ, შეგვამდებინს დაგვეწყო ქ. ქუთაისში გაჭრობა

ს ა კ უ თ რ ი ზ

სამზღვარ გარეთელ მოღის საქონლისა

NOUVEAUTÉS PARISIENNES—ის

ფ ი რ მ ი თ

მაცნობებთ რა ამას აქაურს პატივცემულს საზოგადოებას, ვიმედულობთ, რომ ის არ დაგეტოვებს უყურადღებოთ და ღირს გვეყოს მოგმართოს საჭიროებისამებრ.

ჩვენის საშუალობით შეიძლება

სამზღვარ გარეთიდან ყოველ-გვარ მაშინების, ავეჯეულების, ფორტეპიანოთა და სხვ. ნივთების დაბარება.

ჩვენი მაღაზია არის ზიმნაზიის და სათავადო ქუჩების კუთხეში, ბულოვარის პირდაპირ საკუთარს სახლში.

ივანე ნიკოლაძე შეიღებოთ.

ქ. გორში გაილა

მარიამ კერესელიძისა

ქართული წიგნის მაღაზია.

იმყოფება კოპინაშვილის სახლში ოქანის ეკლესიის მახლობლათ, სადაც ისყიდება ყოველ გვარი ქართული წიგნი.

მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ ამ მაღაზიას ამ აღრესით:

Въ Гори, въ книжный магазинъ Маріи Кереселидзе.

(12—8)

შ ე ნ ი შ ნ ე ა

რადგან მოეღს ქვეყანაში გამოჩენილი და მიღებული წამალი.

თმის გასაშავებელი

მაკ - მასტერი

ერთობ ბეგრა ისყიდება, ამის გამო ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი ახლა 2 მათად ღირს.

(100—34)

თბილისის მაღაზიის განცხადება
საყოველთაოდ აცხადებთ, რომ შემდეგი განკარგულებანი მოახდინა: 1) აღკრძალულ იქმნას შეშინის და თიფანის ურმების დგომა ჰავლაბრის მოედანზე, და ამ ადგილის მაგიერ იმათ ეჩვენოსთ ლობნი მოედანი, რომელიც პირველ მოედანთან ახლოს იმყოფება; 2) გაიხსნას ქუჩის მოედანი, რომელიც ალექსანდროვის და პანტეევსკის ქუჩების შორის იმყოფება, და მიჰმართონ ამ მოედანს ყოველგვარი გამყიდველნი ხარჯ-გაღებულად გაჩერებისათვის.

(3—2)

შინაქინის ღვინო ციებისათვის, ატკინსონის საყრდენელი წყალი და ხვანი იყიდება ნამდვილს ინგლისის მაღაზიაში.

(12—5)

ციტრატ - მაგნეზია — წმინდის მოსასოგებლად

მოიპოვებთ ინგლისის მაღაზიაში.

(25—17)

ახლად გაღებული

ზ. ჭიჭინაძისა

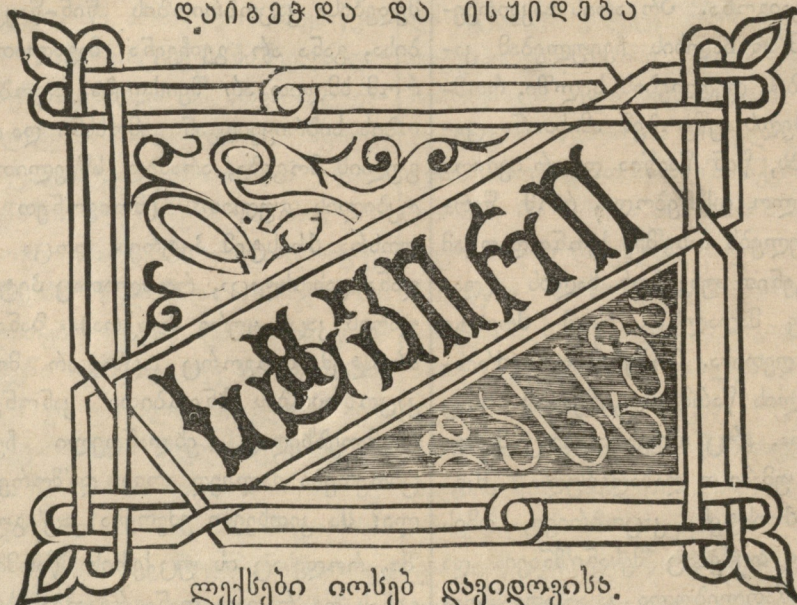
ქართული წიგნის მაღაზია იმყოფება, ალექსანდროვის ბაღთან რუსის საყდრის გვერდით, წოვიანოვის ღუქნებში, № 2.

მსურველთ ამ აღრესით შეუძლიათ წიგნების დაბარება.

Въ Тифлисъ. Въ книжный маг. Зах. Чичинадзе, Базарная улица д. № 2.

(5—5)

დაიბეჭდა და ისეიდება

ლექსები იოსებ დავიდოვისა.

გამოცემული ი. დავიდოვისა და ვარდენ გოცირიძისაგან.

უასი ორი შაური

ისეიდება შემდეგ ალაგებში: თფილისში—ბრ. ჩარკიანის და სხვების წიგნის მაღაზიებში. ქუთაისში—მერარდის წიგნის მაღაზიაში. ბორში—ბატო ღოთიაშვილის საბაყლო ღუქანში. თელავში—პირილე ჯაჭვამცესთან (აფთიაქში). ონში (რაჭაში) თ. შამილე მიქელამცესთან და საგარეჯოს—სასოფლო დებოში.

(6—2)